

en bedsteforælders eller oldeforælders giftenavn, jf. § 8, nr. 1.

2.2.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Efter Navnelovsudvalgets opfattelse kan hensynet til den tidligere ægtefælle ikke længere antages at være tilstrækkeligt tungtvejende til at opretholde den eksisterende sontring mellem eget efternavn og giftenavn.

Dette skyldes ifølge udvalget for det første, at et ønske om at videreføre en tidligere ægtefælles efternavn uanset ægteskabets ophør normalt kun kan antages at være aktuelt, hvor bæreren har en sådan tilknytning til navnet, at det reelt opleves som en del af den pågældendes identitet i forhold til omverdenen.

Herudover har udvalget lagt vægt på, at det forhold, at et efternavn er erhvervet på grundlag af samtykke fra en ægtefælle, ikke principielt adskiller sig fra den situation, hvor navnet i øvrigt er erhvervet ved samtykke, f.eks. fra en stedmor eller stedfar, og hvor der efter gældende ret ikke er nogen begrænsning i adgangen til at give et sådant navn videre. Det forhold, at et ægtepar, hvor den ene har taget den andens efternavn, efterfølgende bliver skilt, adskiller sig således ikke principielt fra den situation, hvor kontakten mellem f.eks. en plejemor og et plejebarn, der bærer plejemorens efternavn, på et tidspunkt afbrydes på grund af uoverensstemmelser.

Endelig vil en ophævelse af sontringen mellem eget efternavn og giftenavn ifølge udvalget betyde en væsentlig administrativ forenkling, idet der ikke længere vil være behov for at opretholde en registrering af, hvilke navne der er erhvervet på grundlag af ægteskab, og hvilke der er erhvervet på andet grundlag.

Før 1982 krævede en hustru antagelse af giftenavn ikke samtykke fra ægtefællen. Efter den gældende lov kræver antagelse af en ægtefælles efternavn samtykke. For giftenavne taget med samtykke, dvs. erhvervet efter ikrafttræden af den gældende navnelov, kan det efter udvalgets opfattelse tænkes, at en samtykkende ægtefælle ved samtykket har lagt vægt på, at ægtefællen efter en ophævelse af ægteskabet ikke kunne give navnet videre. Det kunne derfor anføres, at en udvidelse af videregivelsesadgangen i disse tilfælde kan anses for en »bristende forudsætning« ved samtykket.

Udvalget har derfor overvejet, om den foreslåede liberalisering i form af afskaffelse af sontringen mellem giftenavn og eget efternavn alene bør finde anvendelse for giftenavne, der enten er erhvervet før, den gældende navnelov trådte i kraft den 1. april 1982, eller er erhvervet efter udvalgets forslag træder i kraft.

Udvalget har imidlertid fundet, at hensynene, der taler for en liberalisering af reglerne om giftenavn, gør, at hensynet til at undgå en sådan »bristende forudsætning« ikke er en tilstrækkeligt tungtvejende grund til at afskære nogle bærere af giftenavn fra at blive omfattet af den foreslåede liberalisering. Hertil kommer ifølge udvalget, at opretholdelsen af én type giftenavn, men ikke andre typer giftenavne vil være meget vanskelig at administrere.

På den baggrund foreslår udvalget, at der ikke længere skal gælde særlige begrænsninger for adgangen til at videregive et navn, der er erhvervet på grundlag af ægteskab.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 121-124.

2.2.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Af de grunde, som Navnelovsudvalget har anført, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig i, at der er behov for at tage reglen om adgangen til videregivelse af et navn erhvervet på grundlag af ægteskab op til overvejelse.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er endvidere enig i, at hensynet til den tidligere ægtefælle ikke længere kan antages at være tilstrækkeligt tungtvejende til at opretholde den eksisterende ordning, at disse sager ikke væsentligt adskiller sig fra andre sager, hvor et navn er erhvervet på grundlag af samtykke, og at den foreslåede ændring vil betyde en betydelig administrativ forenkling, idet det ikke længere vil skulle undersøges og registreres, om et navn er erhvervet på grundlag af ægteskab.

På den baggrund kan Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende tiltræde, at der ikke længere skal gælde særlige begrænsninger for adgangen til at videregive et navn, der er erhvervet på grundlag af ægteskab.

For så vidt angår en eventuel begrænsning af den foreslåede liberalisering af adgangen til at videregive et efternavn erhvervet på grundlag af ægteskab er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende enig med udvalget i, at der ikke er tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at afskære nogle bærere af giftenavne fra den foreslåede liberalisering.

2.3. Adgang til at tage en ugift samlevers efternavn

2.3.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det alene ægtefæller, der har mulighed for at tage hinandens efternavne i kraft af deres samlivsfællesskab. Ugifte samlevende